

Biblická hodina

01.12.2022

Vzdych: „... lebo on je živý Boh, ktorý je naveky, jeho kráľovstvo je nezničiteľné a jeho vláda bude trvať až do konca. On zachraňuje a vyslobodzuje a robí znamenia a zázraky na nebi aj na zemi.“ (Dan 6, 27b-28a) Amen.

Pieseň: Žalm č. 89: „Spievať chcem naveky o Božej milosti...“

Modlitba: Otče náš v Pánovi Ježišovi Kristovi!

Uznávame, že Ty, ako najvyšší Boh, vládneš nad ľudskou mocou. Pomôž nám teda, aby sme sa nevyznačovali nafúknutým, povýšeným a zatvrdilým srdcom, ale pokorou, ktorá sa aj dnes môže začudovať Tvojej veľkosti. Daj, aby sme mohli dôverovať Tvojim spravodlivým rozhodnutiam. Čakáme i dnes na splnenie Tvojich sľubov, pretože nedovolíš, aby zlo ovládlo naše životy, naše spoločenstvo, našu krajinu a náš svet. Koniec koncov, Tvoja láska doteraz udržiavala Tvoj stvorený svet a nás v ňom.

Odpusť nám, keď sa naša dôvera v Teba povolí, keď začneme pochybovať, keď spochybňujeme Tvoje činy a chceme napredovať v presadzovaní vlastnej vôle, zatiaľ čo Ty nás formuješ všetkým, čo sa nás dotýka a odnášaš zatvrdnuté srdce zvnútra.

Takto nás dnes prosíme, aby si sa na nás pozeral ako na svoje vykúpené hriešne deti. Ku komu môžeme ísť aj dnes, veď máš slovo večného života a my sme pred Tebou ako duchovne chudobní a smädní a prosíme Ťa, aby si prišiel so silou Tvojho Ducha.

Príď medzi nás a otvor naše uši, myšlienky a srdcia Tvojmu Slovu. Otvor celý náš život v našom adventnom období a vylepši to, čo by sme len pokazili. Veď nás tam, kde by sme sa stratili. Prosíme, chráň nás od zlého a posilňuj našu vieru aj dnes, aby sme Ťa mohli počúvať osamote a počuť TVOJ hlas. Držiac sa spásy Pána Ježiša Ťa prosíme, buď tu s nami a vypočuj našu modlitbu. Amen.

Biblický text: Kniha proroka Daniela 6. kapitola ,2-29. verše

Čítam Božie Slovo, ktoré je zapísané v Knihe proroka Daniela v šiestej kapitole od druhého po dvadsiaty deviaty verš takto:

„Dárius uznal za vhodné ustanoviť nad kráľovstvom stodvadsať satrapov, aby boli rozložený po celom kráľovstve,³ a nad nimi troch vysokých úradníkov, z ktorých

jeden bol Daniel. Im satrapovia podávali správy, aby neobťažovali kráľa. ⁴ Daniel časom vynikol nad vysokými úradníkmi aj satrapmi, pretože mal výnimočného ducha a kráľ zamýšľal ustanoviť ho nad celým kráľovstvom. ⁵ Vysokí úradníci a satrapovia sa usilovali nájsť proti Danielovi dôvod na obžalobu v záležitosti kráľovstva. Nemohli však nájsť nijaký dôvod ani zlý počin, pretože Daniel bol dôveryhodný a nedopúšťal sa nijakej nedbanlivosti ani zlého konania. ⁶ Nato títo muži povedali: „Proti Danielovi nenájdeme nijaký dôvod na obžalobu, len ak by sme ho našli v súvislosti so zákonom jeho Boha.“ ⁷ Potom sa vysokí úradníci a satrapovia vo veľkom počte zhromaždili u kráľa a povedali mu: „Kráľ Dárius, ži naveky! ⁸ Všetci vysokí úradníci tvojho kráľovstva, predáci, satrapovia, radcovia a veľmoži sa uzniesli, že kráľ by mal vydať rozkaz, prísne rozhodnutie, takýto zákaz: Každého, kto by v priebehu tridsiatich dní požiadal o niečo akéhokoľvek boha alebo človeka okrem teba, kráľ, hodia do jamy levov. ⁹ Takže, kráľ, vydaj takéto rozhodnutie a podpíš ho aj ako písomný rozkaz, ktorý sa nemôže zmeniť podľa zákona Médov a Peržanov, ktorý nemožno zrušiť.“ ¹⁰ Kráľ Dárius teda vydal taký rozkaz písomne. ¹¹ Keď sa Daniel dozvedel, že písomný rozkaz je podpísaný, išiel do svojho domu. Okná hornej izby smerujúce k Jeruzalemu boli otvorené. Trikrát denne si tam kľakol na kolená, modlil sa a vzdával vďaky pred svojím Bohom tak, ako to robieval predtým. ¹² Vtedy ta vtrhli tí muži a našli Daniela modliť sa a vyprosovať si priazeň od Boha. ¹³ Potom prišli pred kráľa a pripomenuli mu rozkaz: „Kráľ, či si nevydal písomný rozkaz, že kohokoľvek, kto by v priebehu tridsiatich dní požiadal o niečo akéhokoľvek boha alebo človeka okrem teba, kráľ, hodia do jamy levov?“ Kráľ odpovedal: „To slovo platí ako zákon Médov a Peržanov, ktorý nemožno zrušiť.“ ¹⁴ Potom povedali kráľovi: „Daniel, jeden z judských zajatcov, nevenuje pozornosť tebe, kráľ, ani tvojmu príkazu, ktorý si podpísal, ale trikrát denne vyslovuje svoju prosbu.“ ¹⁵ Keď kráľ počul túto reč, nepáčilo sa mu to a zaumienil si, že Daniela zachráni. Až do západu slnka sa usiloval o jeho záchranu. ¹⁶ Vtedy sa tí muži nahrnuli ku kráľovi a povedali mu: „Vedz kráľ, že u Médov a Peržanov je nezmeniteľné každé nariadenie,

ktoré vydal kráľ!“¹⁷ Potom kráľ vydal rozkaz. Priviedli Daniela a hodili ho do jamy levov. Kráľ povedal Danielovi: „Boh, ktorému ustavične slúžiš, ťa zachráni.“¹⁸ Priniesli kameň a umiestnili ho nad otvor jamy a kráľ ju zapečatil svojím pečatným prsteňom aj pečatnými prsteňmi svojich veľmožov, aby sa v Danielovom prípade nič nemohlo zmeniť.¹⁹ Potom kráľ išiel do svojho paláca a strávil noc v pôste, bez rozptýlenia a spánku.²⁰ Za svitania kráľ vstal a ponáhlal sa k jame levov.²¹ Keď sa blížil k jame, kde bol Daniel, volal k nemu žalostným hlasom: „Daniel, služobník živého Boha, bol tvoj Boh, ktorému ustavične slúžiš, schopný zachrániť ťa od levov?“²² Daniel kráľovi odpovedal: „Kráľ, ži naveky!²³ Môj Boh poslal svojho anjela a zatvoril tlamy levov, takže mi neublížili, lebo videl, že som nevinný, a ani pred tebou, kráľ, som sa nedopustil nijakej nepravosti.“²⁴ Potom sa kráľ veľmi zaradoval a rozkázal, aby vytiahli Daniela z jamy. Daniela vytiahli z jamy a nenašli na ňom nijakú ujmu, pretože veril svojmu Bohu.²⁵ Kráľ rozkázal priviesť tých, čo ohovárali Daniela, a hodili ich do jamy levov aj s deťmi a ženami. Ešte ani nedopadli na dno jamy, už sa ich zmocnili levy a rozdrvili im kosti.²⁶ Potom kráľ Dárius napísal ľuďom všetkých národností a jazykov, ktorí obývajú celú zem: „Nech sa rozhojní váš pokoj.“²⁷ Vydal som príkaz, aby sa na celom území môjho kráľovstva ľudia báli Danielovho Boha, lebo on je živý Boh, ktorý je naveky, jeho kráľovstvo je nezničiteľné a jeho vláda bude trvať až do konca.²⁸ On zachraňuje a vyslobodzuje a robí znamenania a zázraky na nebi aj na zemi. On zachránil Daniela z moci levov.“²⁹ Daniel mal úspech za kraľovania Dária aj za kraľovania perzského Kýra.“

Drahé sestry a milí bratia!

Vládcovia sa menia, ale Boh zostáva ten istý. A aj v tejto biblickej stati môžeme vidieť, že Hospodin je mocnejší ako ktorýkoľvek vládca. V ríši prebehla administratívna reforma. Daniel sa potom stal jedným z troch najvyšších funkcionárov. Nie každému sa Danielovo vymenovanie páčilo, keďže sa od ostatných odlišoval tým, že mal v sebe výnimočného ducha, a preto ho chcel kráľ poveriť vedením celej krajiny. Akýsi miestodržiteľ, ale Daniel zostal v očiach úradníkov vždy judským zajatcom, ktorého

čistá práca ich už hnevala a stála im v ceste. Cudzinec môže dosiahnuť také vysoké postavenie, aj kráľ sa k tomu vyjadril pozitívne, ale bojujú za to, aby sa moc nedostala do rúk z jedného Izraelitov.

Okamžite začala pôsobiť žiarlivosť, závisť a preffikanosť. Vysokopostavení a šatrapovia šikovne našli spôsob, ako vytvoriť priepasť medzi Danielom a kráľom. Existuje taká ľudská vlastnosť. Nezáleží na tom, aký druh nástroja, jednoducho nech začiernim toho druhého. Zatuchnuté konzervovanie zla je ťažké odstrániť zo života ľudí, ktorí sa vždy boja svojej situácie alebo chcú byť odložený na poličku. Úradníci cítili, že Daniel má niečo navyše, že má v sebe božského ducha. Začali hľadať nejakú vinu na jeho osobe a v jeho službách, aby zistili, či neurobil niečo, čo by mohlo spôsobiť jeho obvinenie pred kráľom. Ale nenašli nič. Preto hľadali niečo proti nemu v zákone jeho Boha. Sprisahanci rátali so všetkým, len nie s Božou mocou. Z toho tiež môžeme vidieť, že tí, ktorí slúžia Bohu, budú často obeťami nepriateľstva.

Vedeli, že kráľovský zákon je nemenný a kráľ zrazu padol do ich pasce. Domáhajú sa dekrétu o zákaze všetkých kultových praktík okrem ich vlastných na jeden mesiac. A ak niekto poruší tento zákaz, bude hodený do jamy levov.

10-19.verše:

Všetci verní Židia sa modlili trikrát denne, a to aj na území Babylonu. Vlastne to bolo ich všetko z domova. Ako keby mali individuálnu bohoslužbu. Navonok to bolo nevinná služba, ale Daniel klakol na kolená pred svojím Bohom, obrátený k Jeruzalemu a modlil sa. Zostal verný svojmu Bohu a poslúchol ho skôr ako kráľove príkazy. A tak došlo k roztržke. S jeho činom sa ponáhľali ku kráľovi a žiadali, aby kráľ Daniela potrestal podľa ustanovení.

Kráľ sa zdráha, ale splní žiarlivé želanie. Takto skončí Daniel v klietke s levmi, ktorá bola prevalená kameňom a zapečatená kráľom. Ale smrť v Danielovej zapečatenej klietke nemohla zvíťaziť. Zapečatený a následne otvorený hrob Ježiša Krista je našou najväčšou nádejou a silou v každej situácii, ako v úrade, tak aj v našej osobnej jame levovej. Každý predsa zažil alebo zažije situáciu, keď má pocit, že je na dne, kde ho chce lev v podobe člena rodiny, spolupracovníka či nepriateľa zožrať. Danielova lojalita je však neporušená. Jeho viera je založená na moci jeho Boha a jeho doterajších činoch.

Kráľ sa vrátil do paláca a postil sa celú noc. Ráno sa hneď išiel pozrieť, čo sa stalo s Danielom. A kým bol uznaný vinným z kráľovského rozkazu, Boh ho vyhlásil za nevinného a zachoval ho. Z jamy levov sa dostal bez zranení a jeho žalobcovia boli rodinnými príslušníkmi hodení medzi levy.

Nato kráľ napísal list do všetkých častí ríše, aby sa všetci báli Danielovho Boha, pretože On je živý Boh a Jeho kráľovstvo bude trvať naveky. A kým Peržania týmto poriadkom ctili svojich kráľov ako bohov, Dárius nehľadá vlastnú slávu, ale Danielovho Boha nazýva živým Bohom. Uvedomil si, že tento Boh nie je jedným z mnohých. Nestvorili ho ľudia, aby si ho vážili, ale On stvoril človeka. V skutočnosti stvoril aj zviera, v tomto prípade levov, pred ktorými chránil svojho vyvoleného.

Pri čítaní knihy proroka Daniela sme doteraz videli, že pred Pánom neexistuje žiadna beznádejná situácia. Má odpoveď na každú otázku a riešenie do každej hĺbky. On je Ten, od Ktorého môžeme stále očakávať pomoc, vyslobodenie, odpustenie a vedenie: „...on je živý Boh, ktorý je naveky, jeho kráľovstvo je nezničiteľné a jeho vláda bude trvať až do konca. On zachraňuje a vyslobodzuje a robí znamenia a zázraky na nebi aj na zemi.” Amen

Biblický text: Evanjelium podľa Lukáša 4,38-44

Čítam Božie Slovo, ktoré je zapísané v Evanjeliu podľa Lukáša v štvrtej kapitole od tridsiateho ôsmeho verša po štyridsiaty štvrtý verš takto:

„³⁸ Vstal, odišiel zo synagógy a vošiel do Šimonovho domu. Šimonova svokra mala vysokú horúčku a prosili za ňu. ³⁹ Zastal nad ňou, pohrozil horúčke a tá prestala. Ihneď vstala a obsluhovala ich. ⁴⁰ Pri západe slnka k nemu všetci privádzali chorých, ktorí trpeli rozličnými neduhmi. Na každého z nich kládol ruky a uzdravoval ich. ⁴¹ Z mnohých vychádzali démoni a kričali: „Ty si Boží Syn.“ Ale on im pohrozil a nedovolil im hovoriť, lebo vedeli, že je Mesiáš. ⁴² Keď sa rozodnilo, vyšiel von a odišiel na osamelé miesto. Zástupy ho hľadali. Prišli až k nemu a zdržiavali ho, aby od nich neodchádzal. ⁴³ No on im odpovedal: „Aj iným mestám musím zvestovať Božie kráľovstvo, lebo na to som poslaný.“ ⁴⁴ A kázal v judských synagógach.“

Drahé sestry a milí bratia!

Kde prehovorí Božie Slovo, tam je uzdravenie. Ježišovo dielo nemožno obmedziť len na synagógu. Dá sa predpokladať, že Šimon-Peter už mohol byť vo vzťahu s Ježišom skôr a v tejto fáze odchádza k svojej rodine. Čaká ho rodinná návšteva. Služba pokračuje v rodine. Na území Izraela bolo zvykom pohostiť prorokov, rabínov a učiteľov. V tomto prípade čítame o návšteve chorého. Šimonova svokra má horúčku: je slabá, zraniteľná a nedokáže sa postarať o veci okolo seba. Má špecifický problém. Svokra mohla mať maláriu. Ježiš koná okamžite, ak je pacient pripravený vpustiť ho do svojho domu a špeciálne do svojho života. Venuje sa len pacientovi. Pred očami má: „Zastal nad ňou, pohrozil horúčke a tá prestala.“ Len na Jeho slovo, na povel horúčka odchádza. Petrova svokra zažíva silu Ježišovho slova na vlastnej koži. Aj chorobu môže Pán použiť na to, aby ju v tomto dome spoznal. A potom žena vstala a obsluhovala ich. Pán nás vedie k službe aj cez chorobu, ktorá ochromuje naše telo. Môžeme v ňom rozpoznať Toho, Kto môže nielen dať fyzické zdravie, obnoviť celistvosť nášho života, ale uzdraví nás pre večný život, keď zažijem zázrak Jeho spásy. Ako odpoveď poslúžila Petrova svokra oslobodená od choroby a vyjadrila svoju vďaku Pánovi. My sami môžeme priviesť členov našej rodiny k Ježišovi, môžeme sa s Ježišom porozprávať v JEHO mene.

Ježiš je Pánom nad démonickými silami, ktoré spôsobujú choroby. Ježiš ho uzdravuje, a tak môže opäť naplniť svoje povolanie. Správa o vyliečení sa šíri po okolí. Prinášajú chorých a Ježiš ich uzdravuje. Ježiš odmieta nečisté svedectvo diablov. Diabli vedia, kto On je, a vychádzajú z chorých.

Pri východe slnka chce byť Ježiš sám. Chce byť s Otcom v ústraní a tichu, chce s ním tráviť čas a chce byť ním naplnený na pokračovanie. Boží Syn potrebuje aj tzv. môj čas. Keď sa sám pokloní pred Pánom nebies a môže vyjadriť svoje úprimné modlitby. Naše adventné obdobie chce tieto sebačasy využiť na náš duchovný rozvoj, pretože čas venovaný Pánovi vždy prináša ovocie.

A ľudia ho hľadajú, chcú, aby zotrval a zostal pri ňom. Ježiš však neprišiel poslúchať ľudí, ale Boha. Ježišovu činnosť nemožno viazať na konkrétne miesto. Musí splniť svoje poslanie: v tomto prípade musí ohlasovať naplnenie Božieho kráľovstva. Jeho cieľom je sprístupniť evanjelium o Božom kráľovstve každému. Tak pokračoval a kázal Slovo v synagógach v Judei.

Modlitba:

Dobrorečíme Ti, milostivý Pane náš, že si pripravený uzdraviť všetky naše choroby a zároveň odpustiť všetky naše hriechy. Ďakujeme, že Tvoje milosrdenstvo je prítomné v našom vykúpenom živote a môžeme z neho žiť, horieť pre Teba a slúžiť Ti.

Ďakujeme Ti, že si sa v mnohých telesných chorobách nášho života naklonil k nám a oslobodil si nás od horúčky, od zlomeniny, od slabosti, od vyčerpania a dal si nám silu, ktorá nás unáša a z času na čas privádza k Tebe, za čo ďakujeme Ti, náš hlavný lekár, že sa o nás staráš.

Ďakujem Ti, že si uzdravil našu najväčšiu chorobu, našu hriešnosť cez rany Tvojho Syna. Ďakujeme, že nás každý deň hľadáš a chceš prísť do nášho domu s Tvojím odpustením, Tvojou láskou a môžeme cítiť Tvoju prítomnosť, keď na Teba hľadáme ako na našu jedinú nádej.

Ďakujeme Ti za všetky príležitosti, keď sa medzi nami káže Tvoje Slovo. Keď môžeme byť budovaní v duchu a posilnení vo viere a Tvoje sľuby sa zameriavajú na naše srdcia. Tak nás prosím uzdrav. Vzhľadom na svoje úbohé deti, služobníctvo, odober nám horúčku, ak horíme pre nepotrebné a pominuteľné veci, aby sme mohli hľadať a slúžiť Tvojej sláve v našej existencii.

Prosíme, uzdrav našich blízkych. A vytrvalé modlitby vkladaj na naše pery, aby sme sa mohli modliť za fyzické a duchovné uzdravenie členov našej rodiny.

Prosíme, uzdrav našu cirkev, pretože toľko ľudí nosí choroby. Životy toľkých sú od Teba odrezané telesnou chorobou, daj trpezlivosť, cez Tvoj pokoj a vôľu, vnútornú formáciu, ktorá dokáže prijať z Tvojej ruky dobro aj zlo.

Prosím, uzdrav tento chorý svet, choré myšlienky a činy, ktoré sú od Teba vzdialené.

Prosíme o požehnanie nášho adventného obdobia, aby Tvoje Slovo nehovorilo nadarmo a Tvoj Duch Svätý požehnal životy všetkých, ktorí chcú s Tebou oslavovať. Prosíme, pohľadaj všetkých, ktorí dôverujú falošným liečebným postupom, veď ich duchovné zdravie je v stávke o večný život. V mene nášho jediného prostredníka, Pána Ježiša Krista, vypočuj našu modlitbu. Amen.

Modlitba Pánova:

Požehnanie: „Duch Pána je nado mnou, lebo ma pomazal zvestovať chudobným evanjelium a uzdravovať skrúšených srdcom. Poslal ma vyhlásiť zajatým prepustenie, slepým vrátiť zrak, utláčaných prepustiť a vyhlásiť milostivý rok Pána.“ (Lk4,18-19)
Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 341.: „Ježišu, môj kráľu príd’...“